

valget, og efter at den ærede Indenrigsminister har udtalt sig om dem, skal jeg paa Udvalgets Begne tilraade at vedtage Endringsforslagene under Nr. 2, 3 og 5. Jeg vil blot fri Udvalget for nogen Behreidelse med Hensyn til de under Nr. 2 omtalte Graaspurve, thi Udvalget har optaget Udtrykket „Spurve“ efter Loven af 1851, hvor de staa betegnede paa samme Maade, og Udvalget har ikke noget Dieblif været i Tvivl om, hvad der der var ment dermed; det har ikke kunnet falde paa at tro, at der var ment ffjonne Sångfugle, og man har virkelig ikke tænkt paa Andet end Graaspurve. Udvalget erkjender imidlertid, at det er en Forbedring at tale saa tydeligt, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) har foreslaaet i sit Underændringsforslag under Nr. 2, og derfor skal jeg tilraade Thinget at vedtage det. Med Hensyn til „Terner“ er Udvalget ogsaa entigt med den ærede Forslagsstiller om, at de ere meget nyttige Dyr, og jeg tror ikke, at der kunde reises nogen Betænktheds mod at vedtage Forslaget fra, at denne Fugl ikke skulde være tilstrækkelig bekjendt. Jeg tror, at Enhver paa Landet ret godt veed, hvad der er Tale om. Jeg kommer nu til at omtale de to Forslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Raben), og jeg maa sige, at jeg vil bede ham være fornøjet med den Væ, vi allerede have vist Ræven, og som ogsaa er vist den i det andet Thing, idet der er blevet sagt mange smukke Ting om den. Jeg kan nemlig forsikre det ærede Medlem, at der i Udvalget har været en ganske anden Opfattelse end hans med Hensyn til Rævens store og gode Handlinger; i den Retning maa hans Ræve være noget anderledes tilfands end de Ræve, Udvalgets Medlemmer have havt Velilighed til at gjøre Bekjendtskab med. Det er ganske vist, at Ræven om Sommeren i det Hele taget ikke er meget ondartet, men ligesaa vist er det, at den navnlig i Ungletiden kan være en meget ubehagelig Gæst at faa ind i sin Have og i Nærheden af sit Hus; man maa dog virkelig kunne værge sig derimod. (Stemmer: Der skal det heller ikke forbydes at skyde den!) So; i vort Forslag er der kun Tale om at gjøre

dem fredløse for Brugere i Haverne, og jeg kan ikke antage, at nogen Sagteier eller virkelig Søger gaar ud ved Sommerdage paa formelig Rævejagt, thi Rævens Pelts duer som bekjendt ikke noget i den Tid, og det turde allerede være tilstrækkeligt til, om jeg saa maa sige, „at hytte hans Pelts“ om Sommeren; men det maa særlig være forbeholdt Brugeren, naar en Ræv i Fredningstiden kommer hans Hønselus for nær, at kunne skyde den. Jeg maa derfor paa Udvalgets Begne fravaade det ærede Thing at vedtage de to af det ærede Medlem stillede Forslag. Hertil skal jeg indskrænke mig, da Tiden er saa langt fremrykket.

N. Hansen: Den ærede Ordfører fandt, at 10 Rd. ikke var nogen ringe Bøde for den Mand, der blev antruffen ulovligt paa anden Mands Grund med Skydevaaben eller med Hund. Deri er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører; men der staar i Paragrafen en Bøde fra 2 til 10 Rd., og det er denne lave Ansættelse, jeg har været imod, idet den efter min Formening, og den kan jeg ikke fravige, vil aabne en vid Mark for ulovlig Jagt.

Frederiksen: Det glæder mig at høre af den ærede Ordfører, at Udvalget er villigt til at modificere flere Bestemmelser. Den ærede Ordfører behreidede mig, at jeg ikke med tilstrækkelig Nøiagtighed havde læst Udvalgets Forslag; men den ærede Ordfører har ikke nøiagtigt hørt, hvad jeg sagde, thi jeg bemærkede udtrykkelig, at naar man vilde optage Bestemmelser af den ældre Lovgivning, saa var det dog et fornuftigt Forlangende, at man tillige reviderede denne Lovgivning og ikke atter ni slog fast, hvad man dog med Lethed maatte kunne blive entigt om at være aldeles urigtigt. Det var i denne

Rettelse.

Sp. 5344 indskydes foran Linie 1. f. n.: „Lovforslaget gaar nu til Landstinget.“